Farský list

Letanovce - Spišské Tomášovce - Arnutovce

Svätý rok MILOSRDENSTVA

Máj Mariánsky mesiac

Menej toho jedu

Kurzy manželstva

Naše eRko

Rozhovor s Jozefom Luscoňom

Zo života Cirkevnej školy v Letanovciach

Máj 2016

Menej toho jedu...

Milí farníci!

Svätý Don Bosco povedal: "Akýkoľvek jed je menej nebezpečný ako zlé knihy. Kto šíri dobré knihy, ten pred Bohom vykonal znamenitý skutok." A v tomto duchu chceme vydávať aj náš farský časopis, ktorý ešte nemá názov, len ho vymýšľame. Ale chceme, aby to bol jeden dobrý - náš spoločný - farský časopis, kde sa dozviete mnohé veci zo života farnosti, zároveň info o plánoch do budúcna. Zároveň vám ponúkneme rôzne rozhovory so zaujímavými osobnosťami, hlboké duchovné zamyslenia, modlitby a pod.

Časopis je náš a pre nás, preto by som si veľmi prial, aby tam prispievali čím viacerí ľudia z farnosti a aby ho takisto čítali čím viacerí.

Iste ste si všimli, že sa občas vyjadrujem k voľbám a vôbec k situácii na našom krásnom, no žiaľ duchovne dosť zdevastovanom Slovensku. Kiežby morálny život ľudí bol tak krásny, ako krásna je slovenská príroda. Dobrý Boh ju vytvoril ozaj krásnu, neporušenú, čistú. My, žijúci v Slovenskom raji, to môžeme veľmi intenzívne vnímať a preciťovať. Želám si, aby duša každého Slováka bola čistá ako voda v našom Hornáde, aby naše slová boli rovné ako stromy v našom Raji, aby naše skutky boli úprimné a dobré, ako maliny a jahody v našich lesoch; aby náš život šíril vôňu, ako keď si človek ľahne na lúke na Kláštorisku.

No namiesto toho sa mi vidí, že mnohí dnes nešíria vôňu dobra, ale hnusný smrad zla, ktorý vychádza z hnilobného srdca, ponoreného v sebectve a pýche ako v močovke, keď spupne proklamujú svojím životom: „Nám Boha netreba!“ A mnohí dnes aj na Slovensku zatínajú päste, mysliac si, že tak porazia zlo. No zlo sa zlom poraziť nedá. Zlo sa zlom len rozmnožuje a zväčšuje. Zlo možno poraziť len dobrom. Veď koniec koncov, zlo je len nedostatkom dobra, ako nás to učili na filozofii. Je veľa zla, lebo je málo dobra. Dobrom premáhajme zlo, nie zlom.

Každý z nás by sa mal občas zastaviť a položiť si pár jednoduchých otázok:
Čo šírim ja? Aké ovocie prináša môj život? Šírim vôňu dobra a lásky? Viem sa usmievať? Viem iných povzbudiť? Viem poradiť? Som ochotný pomôcť? Nevidím azda len seba? Nešírim zlobu

hriechu? Hádam sa, závidím a nenávidím? ...

Rozlievať okolo seba nenávisť, to je akoby ste na lúke pri Letanovskom mlyne vyliali nejakú kyselinu, ktorá tam všetko „zožerie a spáli“. Nenávisť, to je jednoducho jed! Kým láska práve naopak, je liekom. Dnešnému svetu tak veľmi chýba láska, je chorý na nedostatok lásky, a preto ľudské srdcia vyschýnajú, ako stromy v našich lesoch.

A tak, prosím, šírme lásku a dobro. Myslime s láskou (neodsudzujme, nepohŕdajme, nefalšujme, nešpekulujme), hovorme s láskou (neklamme, nenadávajme, nehromžime a nehundrime) a konajme s láskou (neubližujme, nebime, nerozbíjajme, neničme...).

Nech je aj náš farský časopis malým pohárom dobra a lásky, z ktorého sa každý môže plným dúškom napiť, a tak sa osviežiť a posilniť na ceste životom. To je moje prianie a želanie pre nás všetkých.

Všetkým želám požehnaný čas plný Božieho milosrdenstva a lásky.

farár Marián

Rozhovor so seleziánom Jozefom Luscoňom,

pozvaným hosťom na "tohtoročné Kláštorisko"

- Kde si sa narodil a ako vnímaš svoje rodisko?

Narodil som sa v hornooravskej dedinke Sihelné. V prekrásnej prírode, medzi horami a dobrými pracovitými ľuďmi.

- Ako dlho si už kňazom a aká bola tvoja cesta ku kňazstvu?

Po skončení Základnej deväťročnej školy som išiel na gymnázium a potom na Vysokú školu technickú do Košíc. Študoval som na Elektrotechnickej fakulte. Moja mladosť sa rozvíjala medzi prácou na hospodárstve, futbalom a štúdiom. Už počas gymnaziálnych štúdií v Námestove som natrafil na saleziána don Jožka Sobotu, ktorý nás vodil na duchovné obnovy. Veľmi mi to pomohlo udržať si vieru.

Počas štúdií v Košiciach som sa spoznal s mladými, ktorí mali stretká a na jedných duchovných cvičeniach som sa dozvedel, že sa ešte dá stať kňazom. Bola totiž totalita a do seminára sa vtedy z inej vysokej školy nedalo ísť. Keď som sa to dozvedel, cítil som sa doslova ako ten z Písma, ktorý našiel na poli drahocenný poklad. Ten, čo mi to ponúkol bol salezián a táto rehoľa sa mi stala veľmi blízka, pretože sa venovala výchove mládeže. Po formácií a štúdiách som v roku 1991 bol vysvätený za kňaza a odvtedy som nikdy neoľutoval, že som sa takto rozhodol.

- Si saleziánom, čím ťa oslovila táto rehoľa?

Nuž saleziáni ma oslovili srdečnosťou, priamosťou, tým že vedia duchovný život prepojiť na radosť, veselosť, hru, dobrodružstvo, chuť žiť... Don Bosco, ich zakladateľ vedel vždy vytvárať rodinnú atmosféru, a to ma stále priťahuje.

Okrem toho ich poslanie je veľmi pestré. Zapájajú do výchovy hudbu, spev, divadlo, šport, média... A Pán ma vnútorne pripravil tak, že toto sa aj mne páči.

- Čo pre teba znamená viera a čo pre teba znamená kňazstvo?

Viera je pre mňa istota, že idem životom dobre. Je to bohatstvo emócií, poznania, inšpirácií. No predovšetkým viera mi prináša prítomnosť najkrajšej a najlepšej osoby: Ježiša Krista. Viera je pre mňa úžasné bohatstvo, ktoré mi dáva víziu, že všetko len začína. Že je tu večný život: nádherný stav a neskôr aj miesto, v ktorom sa stretnú tí najlepší ľudia.

A Kňazstvo? Kňazstvo je pre mňa predovšetkým dar. Dar, cez ktorý ide ku mne veľa radosti, ktorý ma spája s vynikajúcimi ľuďmi, ktorý mi dáva zmysel existencie a intímne vovádza do kontaktu s Bohom. A verte mi, Boh je štedrý. On sa v daroch nedá zahanbiť.

- Ako vnímaš rok milosrdenstva a ako ho ty sám prežívaš?

Rok milosrdenstva je obrovská príležitosť pre ľudstvo uvedomiť si, aké dary mu dáva Boh. Že jeho dobrota sa dotýka celého človeka. Môžeme získať odpustky, ktoré presahujú tento svet a zasahujú večnosť.

Viem, že i ja mám byť milosrdný. Ale dokážem to len vtedy, ak zažijem lásku, milosrdenstvo. O to sa snažím a najviac si to uvedomujem, ako má Boh miluje vtedy, keď prekročím niektorú svätú bránu. Predstavujem si, že Boh Otec ma objíma a berie za svojho syna. A to je pekná predstava.

- Tešíš sa na sv. omšu u nás na Kláštorisku v auguste? Poznáš Slovenský raj?

Slovenský raj poznám, aj keď by sa mi už patrilo oprášiť si spomienky naň. Pôsobil som na východe Slovenska osemnásť rokov, takže mnohé kúty tohto nádherného kraja som prešiel. Ba spal som tu kdesi aj pod širákom... :-). No a bol som aj na svätej omši na Kláštorisku v čase, keď sa lámala totalita. Bolo to také nočné, pri fakľách, plné romantiky... A teraz sa opäť teším na krásny kraj, čas i ľudí.

- Čo by si odkázal našim mladým?

Nuž mladí majú mať veľké, krásne a čisté sny o svojej budúcnosti. Prajem im, aby v tých snoch nezabudli na to, že Pán ich čaká. Aby teda snívali aj za svoj pozemský život a tešili sa naň. Verím, že si o tom v auguste porozprávame a vymeníme si krásne zážitky s duchovnom. Som presvedčený, že prebudíme v sebe odvahu zažiť dobrodružstvo s Bohom.

Prajem vám všetko dobré a teším sa na stretnutie...

Váš don Luscoň, sdb.

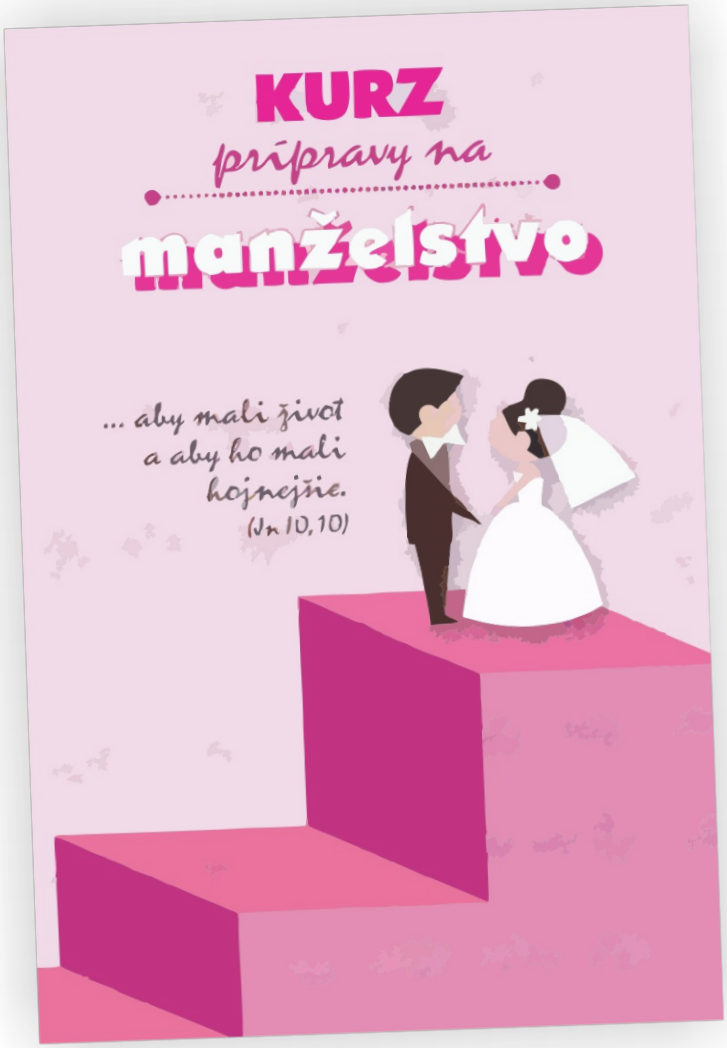

Čo sú kurzy prípravy na manželstvo?

Kurzy prípravy na manželstvo v ponuke Rady KBS pre rodinu patria do obdobia tzv. blízkej prípravy.

Prebiehajú v čase, keď sa dvaja mladí spoznávajú a zvažujú spoločnú cestu do manželstva. Tieto kurzy sú dôležitým predstupňom bezprostrednej prípravy na manželstvo - teda tej, ktorá pozostáva predovšetkým zo spísania zápisnice a z liturgickej prípravy na obrad.

Blízka príprava je preto dlhšia, aby sa mohla dotknúť viacerých tém, týkajúcich sa manželstva a aby mohla nadviazať na vzdialenú prípravu, ktorú poskytuje rodina, škola i spoločnosť.

Témy stretnutí

I. stretnutie
Povolanie k manželstvu, predpoklady dobrého manželstva

II. stretnutie
Ľudská pohlavnosť, rozdielnosť a doplnkovosť muža a ženy

III. stretnutie
Manželská láska

IV. stretnutie
Komunikácia v manželstve a riešenie konfliktov

V. stretnutie
Kresťanská viera

VI. stretnutie
Kresťanská mravnosť a kresťanský štýl v rodine

VII. stretnutie
Zodpovedné rodičovstvo, prirodzené metódy plánovania rodičovstva

VIII. stretnutie
Príprava na rodičovstvo a výchovu detí

IX. stretnutie
Sviatosti, sviatosť manželstva

Kontakt

Web: www.domanzelstva.sk
E-mail: domanzelstva@domanzelstva.sk
Tel.: 0949 560393

Srdečne pozývame manželské páry na 2016

MANŽELSKÉ VEČERY

ktoré sa uskutočnia v pastoračnom centre biskupa Jána Vojtašáka v Letanovciach o 18:00 hod.

16. 04.
Riešenie konfliktov

14. 05.
Sila odpustenia

18. 06.
Vyjadrenie lásky partnerovi

16. 07.
Rodičia a svokrovci

20. 08.
Čas na seba a spoločná zábava

17.09.
Vzájomné spoznávanie sa

15.10.
Výchova chlapcov

19.11.
Výchova dievčat

17.12.
Voľný večer (spoločné posedenie)

"Milovať a byť milovaný je tým najväčším šťastím na svete."

Svätý rok MILOSRDENSTVA

december 2015 - november 2016

"V tomto mimoriadnom Svätom roku milosrdenstva máme v každodennom živote prežívať milosrdenstvo, ktoré Otec zosiela na nás od večnosti. Nechajme sa počas tohto jubilea prekvapiť Bohom. On nikdy neprestáva otvárať dvere svojho Srdca dokorán, aby nám zopakoval, že nás má rád a chce sa s nami deliť o svoj život." Toto píše pápež František v bule, ktorou vyhlásil Mimoriadny Svätý rok milosrdenstva.

Význam loga

Logo je dielom pátra Marka Ivana Rupnika. Obraz, veľmi drahý ranej cirkvi, ukazujúci Kristovu lásku, ktorá dovršuje tajomstvo jeho vtelenia a vykúpenia; Syn nesie na svojich pleciach strateného človeka. Dielo je vytvorené tak, že sa Dobrý pastier dotýka hĺbky ľudského tela a robí to s láskou, ktorá mení život.

Motto udalosti

Motto loga, prevzaté z Lukáša 6, 36, „Milosrdní ako Otec", si kladie za cieľ žiť milosrdenstvo na príklade Otca, ktorý žiada nesúdiť ani neodsudzovať, ale odpustiť a dávať lásku a odpustenie bez miery
(Lk 6, 37 – 38).

Aké miesto má Svätý rok v tradícii Cirkvi?

Zvyk vyhlásiť „mimoriadny jubilejný rok“ siaha až do 16. storočia. V minulom storočí pápež Pius XI. vyhlásil Svätý rok 1933 pri príležitosti 1900. výročia vykúpenia, a v roku 1983 tak urobil Ján Pavol II. pri príležitosti 1950. výročia. Katolícka cirkev pripisuje Jubilejnému roku duchovný význam v možnosti obnoviť vzťah s Bohom a blížnym. To znamená, že Svätý rok je vždy príležitosťou k prehĺbeniu viery a k životu s novým úsilím o vydávanie kresťanského svedectva.

Jubilejným rokom milosrdenstva pápež František kladie do stredu pozornosti milosrdného Boha, ktorý pozýva všetkých, aby sa vrátili k nemu. Stretnutie s ním inšpiruje k čnosti milosrdenstva.

Obrad začiatku jubilea spočíva v otvorení tzv. svätej brány. Je to brána, ktoré je otvorená iba počas Svätého roka, inak je zamurovaná. Svätú bránu majú všetky štyri hlavné baziliky Ríma: sv. Petra, sv. Jána v Lateráne, sv. Pavla za hradbami a Santa Maria Maggiore. Obrad otvorenia svätej brány symbolicky vyjadruje, že pri príležitosti Svätého roku sa veriacim ponúka osobitná cesta smerom k spáse. Svätá brána na ostatných bazilikách bude otvorená po Bazilike sv. Petra.

Mystička z Krakova

Keď si pripomíname dejiny spásy, vidíme, že Boh vo svojej úžasnej pedagogike vyberal pre veľké úlohy jednoduchých ľudí. Podobne to bolo aj koncom minulého storočia, keď si vybral Helenu Kowalskú, obyčajné dedinské dievča, dnes známu ako sv. Faustína, obdaril ju mystickými milosťami a zveril jej posolstvo o svojej milosrdnej láske.

Boží služobník Ján Pavol II. o nej právom povedal, že je božím darom pre celý svet. Jej život v duchu Kristovho milosrdenstva, v bezhraničnej dôvere a uskutočňovaný v milosrdných skutkoch, slovách a v modlitbe, dnes nasleduje veľký počet ľudí na všetkých kontinentoch. Apoštolka Božieho milosrdenstva nás učí dôverovať Bohu v bežných, často ťažkých životných situáciách, a skutočnému milosrdenstvu k blížnym z lásky ku Kristovi.

Pre jej spiritualitu je charakteristické: poznávanie tajomstva Božieho milosrdenstva a jeho kontemplácia v každodennom živote, zdokonaľovanie postoja dôvery voči Bohu a postoja milosrdenstva voči blížnym. S jej poslaním úzko súvisí aj najznámejší obraz Milosrdného Ježiša. Je to neobyčajný obraz predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, písala sr. Faustína vo svojom Denníčku, - uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú k žehnaniu a druhou sa dotýkal odevu na prsiach.Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Po chvíli jej Ježiš povedal: „Namaľuj obraz, podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem Ti.Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke, a potom aj na celom svete.“ Sestra Faustína zakúsila množstvo ťažkostí, kým splnila to Kristovo želanie, pretože sama nedokázala maľovať a nepoznala nikoho, kto by jej s tým pomohol. Keď túto záležitosť predostrela matke predstavenej, matka prosila o nejaké znamenie z neba, ktoré by potvrdilo pravdivosť zjavenia. Pán Ježiš povedal: „Predstavení to poznajú po milostiach, ktoré udelím skrze ten obraz.“

A tak sa aj stalo. Po smrti sestry Faustíny sa pred milostivým obrazom začali diať prvé zázraky, ktoré sa dejú dodnes. O jednom z nich hovorí mladý fotograf Tomáš: „Už ako študent som hľadal zmysel života a pýtal som sa , načo som tu? Podarilo sa mi loďou preplávať celý svet a urobiť úžasné fotografie. Čosi ma nabádalo, aby som ich venoval škole. Náhodne som si vybral jednu, na Ul. Sestry Faustíny 3. Nevedel som o tom mieste nič. Keď som celú vec vybavil, rehoľná sestra mi navrhla, aby sme na chvíľku vstúpili do kaplnky. Necítil som žiadne nadšenie, lebo v kostole som nebol už 20 rokov. Chýbalo len niekoľko sekúnd do pätnástej hodiny. V kaplnke bolo veľa ľudí, všetky miesta boli obsadené. Ostalo len jedno, priamo pred akýmsi zvláštnym obrazom, ktorý priťahoval

môj zrak. Zaváhal, ale nakoniec sa rozhodol. Podišiel som k tomu zvláštnemu obrazu a tam som si kľakol. Vtedy som po prvýkrát v živote pocítil, čo to je nekonečná Božia láska. Pocítil, že jestvuje Ktosi, kto ma nesmierne miluje a v tom okamihu dostal odpoveď na všetko. V tej jednoduchej kaplnke, kde sa niekoľko desiatok rokov predo mnou modlievala sestra Faustína, som našiel svoje životné šťastie a pochopil zmysel svojho života. Od toho okamihu viem, že mám hlásať veľké Božie milosrdenstvo všetkým, ktorí sú zúfalí, smutní a unavení životom."

K tomuto obrazu putujú ľudia z celého sveta, aby si vyprosili potrebné milosti pre seba i pre iných. Početné tabuľky umiestnené vo vitrínach na stenách kaplnky svedčia o splnení Kristových prisľúbení. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Pred týmto obrazom sa roku 1997 modlil aj Svätý Otec Ján Pavol II. Vtedy povedal: „Každý sem môže prísť, pohliadnuť na ten obraz milosrdného Krista, na jeho srdce žiariace milosťami a v hĺbke duše počuť to, čo počula sestra Faustína: Neboj sa ničoho, ja som vždy s tebou. A ak s úprimným srdcom odpovie: Ježišu, dôverujem Ti!, utíšia sa všetky jeho úzkosti a strach.“

"TÚŽIM SA CELÁ PREMENIŤ NA TVOJE MILOSRDENSTVO..."

Z denníčka sv. sestry Faustíny

Koľkokrát vydýchnem, koľkokrát moje srdce udrie, koľkokrát moja krv zapulzuje v mojom tele, toľko tisíckrát túžim zvelebovať Tvoje milosrdenstvo, ó, Najsvätejšia Trojica.

Túžim sa celá premeniť na Tvoje milosrdenstvo a byť živým obrazom Teba, ó, Pane. Nech tá najvznešenejšia Božia vlastnosť, jeho nepochopiteľné milosrdenstvo, prejde cez moje srdce a dušu na mojich blížnych.

Pomôž mi, ó, Pane, aby moje oči boli milosrdné, aby som nikdy neupodozrievala a nesúdila podľa vonkajšieho zdania, ale hľadala to, čo je v dušiach mojich blížnych pekné, a prichádzala im na pomoc.
Pomôž mi, aby môj sluch bol milosrdný, aby som bola naklonená potrebám svojich blížnych, aby moje uši neboli ľahostajné voči bolestiam a stonaniu blížnych.

Pomôž mi, Pane, aby môj jazyk bol milosrdný, aby som nikdy nehovorila hanlivo o blížnych, ale pre každého mala slovo útechy a odpustenia.

Pomôž mi, Pane, aby moje ruky boli milosrdné a plné dobrých skutkov, aby som vedela svojim blížnym robiť len dobre, a sama si vyberala ťažšie, namáhavejšie práce.

Pomôž mi, aby moje nohy boli milosrdné, aby som sa vždy ponáhľala pomáhať blížnym, premáhajúc svoju vlastnú únavu a ustatosť. Moje pravé odpočinutie je v službe blížnym.

Pomôž mi, Pane, aby moje srdce bolo milosrdné, aby som vedela spolucítiť s každým utrpením svojich blížnych. Nikomu neodmietnem svoje srdce. Budem prebývať úprimne aj s tými, o ktorých viem, že zneužijú moju dobrotu a sama sa ukryjem v najmilosrdnejšom Ježišovom srdci. O vlastných utrpeniach budem mlčať. Nech si Tvoje milosrdenstvo odpočinie vo mne, ó, Pane môj.

Sám mi kážeš, aby som sa cvičila v troch stupňoch milosrdenstva: po prvé: skutok milosrdenstva - akéhokoľvek druhu, po druhé: milosrdné slovo - ak nebudem môť skutkom, tak slovom: tretím je modlitba. Ak nebudem môcť milosrdenstvo preukázť skutkom ani slovom, vždy môžem modlitbou. Modlitbou dosiahnem aj tam, kam sa nemôžem dostať fyzicky.

Ó, Ježišu môj, premeň ma v seba, lebo Ty všetko môžeš!

(Denníček, b. 163)

Modlitba na mimoriadny Svätý rok milosrdenstva

Pane Ježišu Kriste,
Ty si nás učil, aby sme boli milosrdní ako nebeský Otec,
a povedal si nám, že kto vidí teba, vidí jeho.
Ukáž nám svoju tvár a budeme spasení.
Tvoj pohľad plný lásky oslobodil Zacheja a Matúša z otroctva peňazí;
cudzoložnicu a Magdalénu od hľadania šťastia iba v stvorení;
dojal Petra k slzám po zrade
a zaistil raj kajúcemu lotrovi.
Daj nám tak počúvať slová, ktoré si povedal Samaritánke,
akoby si ich hovoril každému z nás: „Keby si poznala Boží dar."

Ty si viditeľnou tvárou neviditeľného Otca,
Boha, ktorý prejavuje svoju všemohúcnosť
najmä cez odpustenie a milosrdenstvo:
daj, aby Cirkev bola vo svete viditeľnou tvárou teba, svojho Pána, vzkrieseného a osláveného.
Prial si si, aby tvoji služobníci boli tiež zaodetí slabosťou,
a mali tak správne spolucítenie s tými, čo sú v nevedomosti a omyle:
daj, aby sa každý, kto za niektorým z nich príde, cítil očakávaný,
milovaný a zahrnutý Božím odpustením.

Zošli svojho Ducha a všetkých nás posväť jeho pomazaním,
aby jubileum milosrdenstva bolo rokom Pánovej milosti
a aby tvoja Cirkev mohla s novým nadšením
prinášať chudobným dobrú zvesť,
zajatým a utláčaným zvestovať slobodu
a slepým prinavrátiť zrak.

Na príhovor Panny Márie, Matky milosrdenstva, prosíme o to Teba,
ktorý žiješ a kráľuješ s Otcom a Duchom Svätým na veky vekov.

Amen.

MÁJ - Mariánsky mesiac

Nadišiel máj, mesiac zasvätený Panne Márii. Všetci veľmi dobre vieme, čím je matka pre človeka. Nikto z ľudí neprišiel na svet bez matky, hoci nie všetci vedia, čo je to mať dobrú mamu. Lásku do srdca matky dal sám Stvoriteľ. Materinská láska je súčasťou lásky Boha – nášho Otca. To Boh objíma vo svojej nekonečnej láske svoje dieťa cez náruč jeho matky. Byť milovaný a milovať láskou láskavou- je vrchol šťastia človeka všetkých čias.

Aj naša pramatka Eva, hoci bola poznačená osobným hriechom, bola určite šľachetná a obdivuhodná vo svojej materinskej láske. Nie je ťažké vžiť sa do situácie, keď musela precítiť tú veľkú bolesť, keď zbadala, že medzi jej synmi Kainom a Ábelom už nie je láska, ale nenávisť. Jej materinské srdce muselo krvácať od bôľu, keď prežívala smrť svojho mladšieho syna, spôsobenú vražednou rukou jeho brata.

Keď už hriešne matky vedia takto milovať svoje deti, aká musí byť láska tej Matky, ktorá je bez poškvrny dedičného hriechu. Hriech oberá človeka o schopnosť milovať. Mária je bez hriechu, preto jej schopnosť milovať Boha, ale aj svoje deti, je jedinečná. A tak ako Eva mala dvoch synov - nenávidiaceho Kaina a nenávideného Ábela, aj Mária má dve skupiny detí: tie, čo sú potomkami Kaina a také, čo sú potomkami Ábela.

Mária, práve Tebe zveril Boh svojho Syna Ježiša, aby si ho vychovávala. Ty si vtláčala Ježišovi pečať svojej osoby. Ty vtláčaš svoje duchovné črty aj dnes, každému, kto sa nachádza v Tvojej blízkosti a dá sa Ti formovať.

Mária,
Akí šťastní sú tí, ktorých niekto čaká. Šťastní, že majú človeka, ktorému môžu povedať všetko a zdôveriť sa mu.
Mária, ty si veľká Čakajúca.
Ty na nás čakáš, v našich jasných i temných chvíľach, vždy a všade. Čakáš...
Čakáš, že konečne prídeme k Tebe, ustatí, ale šťastní, že sme ťa našli, Mária.

Zo života Cirkevnej základnej školy Juraja Sklenára v Letanovciach

V našej cirkevnej škole každý deň začíname spoločnou modlitbou pred kaplnkou. V období pred Veľkou nocou rozjímame nad zastaveniami krížovej cesty. V mesiaci máj sa jednotlivé triedy v ročníkoch modlia desiatky ruženca. Každú stredu mávame o 8.00 hod. svätú omšu, počas ktorej je možnosť vyspovedať sa. O tom, čo sa u nás v duchovnej oblasti deje, Vás budeme informovať na stránkach Pastierskeho listu. Viac informácií o nás získate v našom školskom časopise Sklenárik.

Odpustová slávnosť v školskej kaplnke

Každoročne začiatkom šk. roka slávime v našej kaplnke odpustovú slávnosť na sviatok Povýšenia svätého kríža. Začiatkom tohto školského roka nás svojou návštevou poctil a svätú omšu celebroval spišský diecézny biskup Mons. Štefan Sečka.

Duchovná obnova pre žiakov

Koncom roka 2015 sa uskutočnila duchovná obnova pre žiakov našej školy. Mladí kresťania zo Spoločnosti novej evanjelizácie z Dolného Kubína nám ukázali, ako sa dá viera prežívať a praktizovať v každodennom živote. Spievali sa rôzne náboženské pesničky, rozprávali svedectvá. Ukázali nám, že s Bohom dokážeme všetko, že si máme pomáhať a rozdávať lásku. Na znak toho, že každý je vo vnútri krásny sme dostali prívesok s perlou. Takou perlou je pre Boha každý z nás. On chcel, aby sme boli. Sme jedineční a výnimoční a s Jeho pomocou zvládneme akékoľvek životné prekážky.

Aj vo veľkom týždni pred Veľkou nocou sme boli účastní duchovnej obnovy, ktorú pre nás pripravil Mgr. Igor Číkoš, duchovný správca rómskeho pastoračného centra v Čičave. Prišiel spolu s ďalšími mladými veriacimi, aby nás povzbudili vo viere a zanechali v nás duchovnú odozvu, ktorá mala byť našou posilou do nadchádzajúceho veľkonočného Trojdnia.

Božie srdce

Úsmevne zo školských lavíc

Jedna katechétka rozprávala deťom na hodine náboženstva podobenstvo o márnotratnom synovi. Všimla si, že po chvíli mnohí žiaci prestali dávať pozor. Na konci ich požiadala, aby jej napísali obsah podobenstva.

Jedno dieťa napísalo: "Jeden človek mal dvoch synov. Mladšiemu sa doma veľmi nepáčilo, a preto z domu ušiel aj s peniazmi. Peniažky sa mu rýchlo rozkotúľali a chlapec sa rozhodol vrátiť, lebo už nemal čo jesť. Keď prichádzal, otec ho zbadal a celý šťastný vzal poriadnu palicu a bežal mu naproti. Po ceste stretol svojho druhého syna, toho dobrého. Ten sa ho spýtal, kam sa s tou palicou tak náhli.

„Vracia sa tvoj brat, ten naničhodník. Po tom, čo vyviedol, si zaslúži poriadny výprask!“

„Otče, mám ti pomôcť?“

„Samozrejme,“ povedal otec.

A tak mu obaja naložili, že aj pes by od nich najradšej ušiel. Potom otec zavolal sluhu a povedal mu, aby dal zabiť najtučnejšie teľa na veľkú oslavu, že si konečne so svojím synom mohol vyrovnať účty za to, čo mu vyviedol.“

Pochopiť logiku Božieho srdca je pre každého ťažké.

Zdroj: Bruno Ferrero, Vie to iba vietor

"Klaniame sa ti, Kriste a dobrorečíme ti, lebo si svojím krížom vykúpil svet."

Krížová cesta dedinami

Už niekoľko rokov sa v našej farnosti v období pôstu uskutočňuje krížová cesta po dedine. V Arnutovciach je to 6. pôstna nedeľa, v Spišských Tomášovciach na Kvetnú nedeľu a v Letanovciach na Veľký piatok. Veriaci prechádzajú ulicami, rozjímajú nad zastaveniami, nesú kríž...Kríž, ktorý pre nás niesol a na ktorom napokon aj zomrel Pán Ježiš.

„ Pane Ježišu, ďakujeme Ti za príklad lásky, za vzor prijatia kríža.
Daj nám silu prijať každý kríž s veľkou pokorou, dôverou
a odovzdanosťou do Božích rúk.“

HNUTIE KRESŤANSKÝCH SPOLOČENSTIEV DETÍ

Je detská organizácia s celoslovenskou pôsobnosťou. Základom činnosti hnutia je pravidelná mimoškolská práca s deťmi v malých spoločenstvách – stretkách. Program eRka zabezpečujú vyškolení dobrovoľníci. Združuje viac ako 7000 členov. eRko bolo zaregistrované ako občianske združenie v roku 1990.

Cieľ eRka

Pomáhať pri výchove a neformálnom vzdelávaní detí a mladých ľudí na zrelé kresťanské osobnosti podieľajúce sa na rozvoji spoločnosti, v ktorej žijú. Poslanie eRka sa uskutočňuje cez osobný príklad mladých dobrovoľníkov, ktorí prežívajú spolu s deťmi život v spoločenstve. Východiskovými hodnotami sú: živá viera, radostná služba, otvorené spoločenstvo, úcta k životu, zodpovednosť a dôvera.

CELKOVO NA SLOVENSKU EXISTUJE ERKO UŽ 25 ROKOV,
V NAŠEJ FARNOSTI SME TENTO ROK OSLÁVILI NAŠE 10. NARODENINY.

Deti a animátori

Základom činnosti eRka je pravidelná mimoškolská práca s deťmi v malých spoločenstvách – stretkách. Deti sa so svojimi vedúcimi stretávajú spravidla v týždenných alebo dvojtýždenných intervaloch. Program pre deti zabezpečujú dobrovoľníci, pre ktorých eRko pravidelne pripravuje vzdelávacie kurzy a metodické materiály. Stretko má rodinný charakter. Prostredníctvom aktivít, rozhovorov, príbehov, modlitby a hier prežívajú deti so svojimi vedúcimi radostné spoločenstvo. Stretko rastie so svojimi členmi niekoľko rokov. Prácu s deťmi zakladá vedúci stretka na kresťanských hodnotách a ich prenášaní do praktického života. Cez osobný príklad vedúceho tak môžu robiť deti kroky k osobnej zrelosti a učia sa službe pre druhých. Rozvíjajú svoje talenty, vedomosti a zručnosti.

Motto:
"RADOSTNOU CESTOU SVEDETSVA VIERY, KRÁČAJME SPOLU MALÍ I VEĽKÍ."

Každoročne sa zúčastňujeme projektu s názvom - Dobrá novina.

Prinášame tak ľuďom lásku do ich domovov a zároveň sa snažíme podporiť chudobné deti na druhom kontinente. Dobrá novina pomáha našim deťom spoznávať život ich rovesníkov v rozvojových krajinách a niečo dobré pre nich urobiť.

Spolu s celým Slovenskom sa nám podarilo tento rok vyzbierať viac ako 950 tisíc eur.

30.1.2016 sme spoločne zahájili náš každoročný eRko ples, ktorým sme spoločne oslávili naše 10. narodeniny erka v Letanovciach.

Malý tábor: 4.-8. júl 2016

Veľký tábor: 11.-17. júl 2016

Viac na:

www.letanovceerko.wix.com/erko

Z FARSKEJ MATRIKY

Pokrstili sme

Z Letanoviec: SABINA BENDÍKOVÁ, LEONARD PETREK

Zo Sp. Tomášoviec: LUCIA BENDÍKOVÁ, ŠIMON BUMBÁL, JAKUB KOTLÁR, JAROSLAV GABČO

Z Arnutoviec: BRANISLAV PECHA, MATÚŠ KANDRA, JOZEF BEHÁR

Sobášili sa

Sp. Tomášovce: MICHAL KOTLÁR A TERÉZIA R. PETRÁSKOVÁ, JAROSLAV GABČO A LUCIA R. HORVATHOVÁ

Pohreby

Letanovce: ĽUDMILA NEMČÍKOVÁ, STANISLAV BEREGHÁZY

Sp. Tomášovce: TIBOR BENDÍK, JUSTÍNA LACUŠOVÁ, BOŽENA POLHOŠOVÁ, FRANTIŠEK VERNARSKÝ, JOZEF BENDÍK,

Arnutovce: MÁRIA MEDÉRIOVÁ, TOMÁŠ ŠČUKA

Ježiš klope na nebeskú bránu

Otče, otče môj, otvor svoju bránu!
Vediem so sebou skvelú spoločnosť. Otvor bránu, nech môžeme vojsť. Každý z nás a všetci sme deťmi tvojho srdca.

Otvor, otče môj, otvor svoju bránu!
Otče, otče môj, ja klopem na tvoju bránu. Privádzam zlodeja, čo bol dnes so mnou ukrižovaný. Aj on má nežnú dušu, a rád by bol tvojím hosťom. Pre hlad svojich detí ukradol chlieb. Ja však viem, že svetlo jeho očí sa ti zaľúbi.

Otče, otče môj, otvor svoju bránu. Privádzam ženu, čo sa venovala láske a oni na ňu vzali kamene, ale ja poznám tvoje srdce milujúce a zadržal som ich. Fialky doposiaľ nezvädli v jej očiach. Jej ruky držia doposiaľ žne tvojich dní a teraz by rada vošla so mnou do tvojho domu.
Otče, otče môj, otvor svoju bránu. Privádzam ti vraha, muža s príšerím v tvári. Lovil pre svoje deti, ale nemúdro lovil. Teplo slnka mal na ramenách, šťavu tvojej zeme v žilách a žiadal chlieb pre svojich ľudí, keď bolo mäso odoprené, jeho šíp a luk boli príliš rýchle, a on spáchal vraždu. Preto je teraz so mnou.

Otče, otče môj, otvor svoju bránu. Privádzam so sebou opilca, muža, ktorý mal smäd po inom ako tomto svete. Chcel sedieť pri tvojom stole, s pohárom samoty po pravici a zúfalstva po ľavici. Hlboko zrel do pohára a videl ako sa vo víne zrkadlia tvoje hviezdy. A popíjal plnými dúškami, pretože chcel dôjsť do tvojho neba. Chcel dôjsť k väčšej veľkosti svojho ja, ale zblúdil cestou a potkýnal sa. Zodvihol som ho vonku pred krčmou, môj otče a on šiel so mnou a smial sa pol cesty. Teraz je v mojej spoločnosti, ale plače, pretože priateľstvo mu spôsobuje bolesť. Preto ho privádzam k tvojej bráne.

Otče, otče môj, otvor bránu. Vediem so sebou hráča, muža, ktorý zmenil svoju striebornú lyžičku v zlaté slnko; a ako jeden z tvojich pavúkov tkal svoju sieť a vyčkával muchu, ktorá tiež loví zase menšie mušky. Lenže prehral ako každý hráč, a keď som ho našiel, túlal sa po uliciach mesta. Pohliadol som do jeho očí, a vedel, že jeho striebro sa premenilo v zlato, a že vlákno jeho snov je rozorvané. Ponúkol som mu svoju spoločnosť a povedal: „Pohliadni do tváre svojich bratov a na moju tvár. Poď s nami, ideme za úrodnou zemou Tam za pahorkom života. Poď s nami.“ A on šiel.

Otče, otče môj, ty si bránu otvoril! Pohliadni - moji priatelia, vzal som ich zoširoka zďaleka, ale oni mali strach a nechceli ísť so mnou, kým som im nevyjavil tvoje zasľúbenie a tvoju milosť.

Teraz, keď si otvoril svoju bránu a prijatí a vítaní sú moji spoločníci, niet už na zemi hriešnika, odtrhnutého od teba a tvojho prijatia. Už niet pekla ani očistca, len ty a nebo ste, a na zemi človek, dieťa tvojho ctihodného srdca.

Jozef Slávsky

www.farnostletanovce.sk

Email: letanovce@kapitula.sk

www.letanovceerko.wix.com/erko
www.zsjsletanovce.edupage.sk

Správca farnosti:
Mgr. Marián Sivoň

Redakcia:
Mgr. Zuzana Lesňáková
Mgr. Peter Roxer
Richard Podolinský
Anna Kubičárová

Vyrobila Farnosť Letanovce - Máj 2016